

KOHTUOTSUS

EESTI VABARIIGI NIMEL

Kohus	Viru Ringkonnakohus
Kohtukoosseis	Anne PALMISTE, Maarika KUUSK, Olev MIHKELSON
Otsuse avalikult teatavaks-tegemise aeg ja koht	23.10.2008 Jõhvi
Tsiviilasja number	2-07-43096
Tsiviilasi	Arne AUNA hagi Leonid KIRBENJOVI vastu võlgnevuse 398 750 krooni nõudes
Vaidlustatud kohtulahend	Viru Maakohtu 28.04.2008 otsus
Kaebuse esitaja ja kaebuse liik	Leonid KIRBENJOVI apellatsioonkaebus
Menetluse liik	Kirjalik menetlus, 08.10.2008
Menetlusosalised ja nende esindajad	Apellant Leonid KIRBENJOV (isikukood xxxxxxxxxxxx, elukoht XXXXXX x, XXXXX vald Ida-Virumaa) Vastustaja Arne AUN (isikukood xxxxxxxxxxxx, elukoht XXXX x-xx, XXXXX linn, Ida-Virumaa)
RESOLUTSIOON	<p>Viru Maakohtu 28.04.2008 otsus tsiviilasjas nr.2-07-43096 jätta muutmata.</p> <p>Leonid KIRBENJOVI apellatsioonkaebus jätta rahuldamata.</p> <p>Arne AUNA ja Leonid KIRBENJOVI esimese astme menetluskulud jätta Leonid KIRBENJOVI kanda.</p> <p>Leonid KIRBENJOVI apellatsiooniastme menetluskulud jätta tema enda kanda.</p>
Edasikaebamise kord	Kohtuotsuse peale võib esitada kassatsioonkaebuse Riigikohtule 30 päeva jooksul kohtuotsuse kassaatorile kättetoimetamisest alates, kuid mitte pärast viie kuu möödumist ringkonnakohtu otsuse avalikult teatavakstegemisest.

Vastavalt Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §218 lg.3 saab menetlusosaline teha Riigikohtus menetlustoiminguid, esitada kassatsioonkaebust, avaldusi ja taotlusi üksnes vandeadvokaadi vahendusel.

Vastavalt Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §671 lg. 5 tuleb kassatsioonkaebuses märkida, kas kassaator soovib asja arutamist kohtuistungil. Vastasel juhul loetakse, et ta on nõus asja lahendamisega kirjalikus menetluses.

Asjaolud ja menetluse varasem käik

Hageja Arne Aun esitas 15.10.2007 Viru Maakohtule hagiavalduse kostja Leonid Kirbenjovi vastu võlgnevuse nõudes.

Hagiavalduse kohaselt sõlmisid pooled 2003.aastal 4 laenulepingut ja hageja andis kostjale laenu järgmiselt: 05.09.2003 laenulepingu alusel 50 000 krooni, intressiga 7500 krooni kuus, tagastamise tähtajaga 05.10.2003 (edaspidi tekstis Leping I); 12.09.2003 laenulepingu alusel 50 000 krooni, intressiga 5000 krooni kuus, tagastamise tähtajaga 12.10.2003 (Leping II); 30.09.2003 laenulepingu alusel 10 000 krooni, intressiga 1000 krooni kuus, tagastamise tähtaeg oli määramata (Leping III); 05.12.2003 laenulepingu alusel 415 250 krooni, intressiga 24 000 krooni kuus, tagastamise tähtaeg oli määramata (Leping IV).

Kostja on tasunud hagejale Lepingu I alusel intresse 18 500 krooni ja osaliselt laenu 14 000 krooni. Rohkem kostja hagejale Lepingute alusel midagi tagastanud ei ole.

Hageja saatis 31.05.2005 kostjale nõudekirja/pankrothoiatuse, paludes tasuda võlgnevus summas 1 235 750 krooni 10 kalendripäeva jooksul peale kirja kättesaamist. 01.06.2005 saatis hageja esindaja kostjale teatise, sest 31.05.2005 kirja oli sattunud eksitav trükiviga.

Kostja teatas 08.06.2005 vastuses hagejale, et Lepingu III alusel on põhivõla tagastanud 28.10.2004 ja Lepingut IV ei tunnista. Kostja tunnistas põhivõlga 81 500 krooni ja kohustus selle tasuma hiljemalt 30.06.2006.

Kostja saatis 25.11.2006 hagejale kirja, milles tunnistas võlgnevust summas 94 000 krooni ja 14.12.2006 tasus kostja hagejale 94 000 krooni.

Lepingute I – IV alusel on hageja andnud kostjale laenu summas 525 250 krooni. Pankrotiavalduse menetluse käigus asus kostja seisukohale, et ta oli kohustus tasuda intressi iga lepingu alusel ainult ühe kalendrikuu eest ning Lepingute I – III alusel on põhivõlg ja ühe kalendrikuu intress täies ulatuses tasutud. Lähtudes kostja poolt väidetust oleks kostja pidanud hagejale tagastama 123 500 krooni, kostja on aga tagastanud hagejale kokku 126 500 krooni. Seega on kostja oma tegevusega faktiliselt tunnistanud asjaolu, et poolte vahel puudus kokkulepe intresside tasumise osas iga lepingu alusel ainult ühe kalendrikuu eest.

Lepingute I – IV alusel on hageja andnud kostjale laenu summas 525 250 krooni, millest kostja on tagastanud 126 500 krooni. Välistamaks vaidlusi on hageja nõus lähtuma kostja poolt välja pakutud variandist põhisummade tasumise osas, s.t. et kostja on käesoleva ajani tasunud ainult põhivõlga ning 14.12.2006 seisuga oli kostjal põhivõlg Lepingute I – III osas täielikult ja Lepingu IV osas osaliselt tasutud. Lähtudes sellest on kostja võlgnevus hageja ees põhivõla osas 398 750 krooni ja intresside osas 1 630 500 krooni. Arvestades Riigikohtu praktikat vähendab hageja intressi nõuet

põhivõla suuruseni, s.o. summani 398 750 krooni. Kokku võlgneb kostja hagejale 797 500 krooni.

Hageja palus kostjalt välja mõista võlgnevus summas 797 500 krooni, sellest põhivõlg 398 750 krooni ja intress 398 750 krooni või alternatiivina intress Lepingute I – III alusel 513 000 krooni või alternatiivina põhivõlg summas 412 250 krooni ja intress summas 1 617 000 krooni.

Viru Maakohtu 24.10.2007 määrusega jäeti hagiavalldus käiguta ja hagejale anti puuduste kõrvaldamiseks tähtaeg.

Hageja oma 09.11.2007 hagiavallduses täpsustas haginõuet, palus kostjalt välja mõista põhivõlg summas 398 750 krooni ja menetluskulud jätta kostja kanda.

Kostja oma 30.11.2007 kirjalikus vastuses hagi ei tunnistanud.

Vastuse kohaselt on kostja teostanud hagejale järgmised väljamaksed: Lepingu I alusel - intress summas 7500 krooni tasutud 06.10.2003, s.t. tähtajaks, põhivõlg summas 50 000 krooni tasutud ositi (06.11.2003 – 6000 krooni, 14.12.2006 – 44 000 krooni üldsummast 94 000 krooni); Lepingu II alusel – intress summas 5000 krooni tasutud 08.12.2003, s.t. enne tähtaega, põhivõlg summas 5000 krooni tasutud 14.12.2006 üldsummast 94 000 krooni; Lepingu III alusel – intress summas 1000 krooni tasutud 14.10.2004 summas 4000 krooni, põhivõlg summas 10 000 krooni tasutud 28.10.2004.

Lepingute I ja II kohta leppisid pooled intressi tasumises ühe kuu eest, seega mitte protsentides, vaid konkreetse rahasummana. Lepingu III kohta leppisid pooled intressi tasumises summas 1000 krooni kuus kuni põhivõlgnevuse tasumiseni. Põhivõlgnevuse tasumisel 28.10.2004 leppisid pooled kokku, et summa 4000 krooni, mis oli hagejale tasutud 14.10.2004, on piisav intresside tasumiseks selle lepingu järgi.

Leping IV oli näilik tehing. Leping oli poolte poolt allkirjastatud eesmärgil, et hageja võiks luua muljet oma maksevõime ja oma varalise heaolu kohta ja seega saada võlausaldajatelt raha võlgu, seejärel anda see raha võlgu teistele isikutele suurte intressidega. Faktiliselt kostja selle Lepingu järgi raha ei saanud ja tagastamise kohustust ei tekkinud. Ei ole ka dokumente, mis kinnitaksid raha saamist 1 tööpäev peale allkirjastamist. Lisaks oli Leping eesti keeles ja kostja sellest aru ei saanud.

Kostja taotles aegumise kohaldamist kõikide laenulepingust tulenevate hageja nõuete suhtes, kuna vastavalt Tsiviilseadustiku üldosa seaduse §146 lg.1 on tehingust tuleneva nõude aegumistähtaeg 3 aastat.

Kohtukulud palus kostja jätta hageja kanda.

Hageja oma 14.02.2008 avalduses haginõude muutmiseks palus kostjalt välja mõista põhivõlg summas 398 750 krooni ja intress Lepingute I – IV alusel summas 398 750 krooni (nõude faktiline suurus 1 630 500 krooni), alternatiivina intresside osas Lepingute I – III alusel tasutud põhivõlalt summas 398 750 krooni (nõude faktiline suurus 526 500 krooni). Menetluskulud palus hageja jätta kostja kanda.

Maakohtu otsus

Viru Maakohtu 28.04.2008 otsusega hagi rahuldati, kostjalt mõisteti hageja kasuks välja laenu põhivõlgnevus summas 398 750 krooni ja sissenõutavaks muutunud intress summas 199 000 krooni. Kõik menetluskulud jäeti kostja kanda.

Kohtuotsuse kohaselt ei poolte vahel vaidlust nende vahel 05.09.2003, 12.09.2003 ja 30.09.2003 laenulepingute sõlmimise ja laenude kostjale andmise üle. Kostja vastuse kohaselt on ta 05.09.2003 laenulepingu alusel 06.10.2003 tasunud intressi 7500 krooni. Laenu põhisummast tagastas ta 06.11.2003 summa 6000 krooni ja 14.12.2006 summa 44 000 krooni. 12.09.2003 laenulepingu alusel tasus kostja hagejale 14.12.2006 summa 55 000 krooni, s.h. laenu põhisumma 50 000 krooni ja intress 5000 krooni. 30.09.2003 laenulepingu alusel tasus kostja hagejale 14.10.2004 intressi summas 4000 krooni ja 28.10.2004 põhisumma 10 000 krooni.

Hageja taotles alternatiivnõudena kostjalt 05.09.2003, 12.09.2003 ja 30.09.2003 laenulepingute alusel intressi väljamõistmist, see ei ole põhjendatud. Vastavalt Võlaõigusseaduse §94 lg.1 tuleb kohustuselt vastavalt seadusele või lepingule tasuda intressi. Vastavalt Võlaõigusseaduse §113 lg.1 võib rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral võlausaldaja nõuda võlgnikult viivist alates kohustuse sissenõutavaks muutumisest kuni kohase täitmiseni. 05.09.2003 laenuleping sõlmiti tähtajaga kuni 06.10.2003. Seega muutus hageja nõue selle lepingu alusel sissenõutavaks 06.10.2003. 12.09.2003 laenulepingu ja kostja vastuse kohaselt sõlmiti leping lõpptähtajaga 12.12.2003, mis on läbi kriipsutatud. Hageja ei tõendanud, kas ja kuidas sai lepingu lõpptähtaeg muudetud, mistõttu tuleb asuda seisukohale, et selle lepingu järgi muutus hageja nõue sissenõutavaks 12.12.2003 ja kuni selle ajani on hagejal õigus nõuda kostjalt intressi. Alates nõude sissenõutavaks muutumisest saab hageja küll nõuda viivist, kuid tal ei ole õigust nõuda intressi.

Kostja väitel maksis ta 30.09.2003 laenulepingu alusel 14.10.2004 intressi summas 4000 krooni ja 28.10.2004 tagastas põhisumma 10 000 krooni. Hagejal ei ole sellele vastuväiteid, mistõttu tuleb asuda seisukohale, et kostja on lepingujärgsed kohustused täies ulatuses täitnud, selle lepingu alusel ei ole hagejal nõuet kostja vastu.

Kolme lepingu alusel on kostja laenu põhivõlgnevuse ja osa intressidest tasunud, kokku 126 500 krooni. Seda on kinnitanud oma 09.11.2007 täpsustatud hagiavalduses kinnitanud ka hageja, et kostja on talle tagastanud 126 500 krooni, millest 16 500 krooni arvestas hageja 05.12.2003 laenulepingu põhisumma tagasimaksena. Kuna intressi nõudmise osas on hageja jätnud kohtule alternatiivi, siis sisuliselt on hageja nõus mitte nõudma kostjalt nende kolme lepingu alusel intressi ja hagejal ei ole nende kolme lepingu alusel nõudeid kostja vastu.

Pooled sõlmisid 05.12.2003 laenulepingu summale 415 250 krooni laenuintressiga 24 000 krooni kuus. Kostja ei vaidle lepingu sõlmimise üle, kuid väidab, et tegelikult pole ta lepingu alusel raha saanud. Kohus ei nõustunud kostja vastuväidetega tehingu rahatuse ning keele mittevaldamise tõttu laenu võtmisest mitteteadmise kohta. Ka kolm esimest laenulepingut olid sõlmitud eesti keeles, kuid vaatamata sellele sai kostja nende sisust aru. Seega eeldas kohus, et kostja sai aru ka viimase lepingu sisust ja lepingu sisu vastas kostja tahteavaldusele. Põhjendamatud on kostja väited näiliku lepingu sõlmimise kohta. 05.12.2003 kinnitas kostja, et tema on lepingu alusel 415 250 krooni laenusumma kätte saanud. Kostja sõlmis ühel ja samal päeval nii laenulepingu, kui andis ka täiendavalt võlatunnistuse, millega kinnitas laenu kättesaamise. Kostja ei ole ühegi lubatud tõendiga tõendanud tehingu rahatust või tehingu tühisust.

Kostja poolt kolme esimese lepingu alusel tasutud intressid 16 500 krooni on hageja arvestanud 05.12.2003 sõlmitud lepingu põhilaenu katteks. Kuna see on kostjale soodsam, nõustus kohus selle summa Lepingu IV katteks arvestamisega. Kostjal on tagastamata laenu põhisumma 398 750 krooni (415 250 krooni – 16 500 krooni), selles summas kuulub hagi rahuldamisele.

Vastavalt Võlaõigusseaduse §397 lg.1 tuleb majandus- või kutsetegevuses antud laenult maksta intressi. Hageja soovib saada kostjalt ajavahemiku 05.12.2003 – 05.10.2007 eest

intressi mitte lepingu punktis 2.4 sätestatud 24 000 krooni kuus, vaid $\frac{1}{2}$ põhinõude, s.o. 199 000 krooni ulatuses. Tegelikult soovib hageja kostjalt intressi ümberarvestatuna 13,045% aastas ($50\% : 1399 \text{ päeva} \times 365 \text{ päeva}$) ja see on vastavuses Võlaõigusseaduse §397 lg.2 ja §94.

Kostja taotlus aegumise kohaldamiseks ei ole põhjendatud. 05.12.2003 laenulepingus ei ole laenu ja intressi tagastamise tähtaega märgitud. Vastavalt Võlaõigusseaduse §82 lg.7 muutub kohustus sisenõutavaks, kui võlausaldajal on õigus nõuda kohustuse täitmist. Kui kohustuse täitmise aega ei ole kindlaks määratud ja see ei tulene ka võlasuhte olemusest, võib võlausaldaja nõuda kohustuse täitmist pärast kohustuse täitmiseks mõistlikult vajalikus aja möödumist. 31.05.2005 esitas hageja kostjale nõudekirja laenusumma ja intresside tasumiseks 10 päeva jooksul. Vastavalt Tsiviilseadustiku üldosa seaduse §146 lg.1 ja §147 lg.1 on tehingust tuleneva nõude aegumistähtaeg 3 aastat alates nõude sissenõutavaks muutumisest. Kuna hagi on esitatud 15.10.2007, ei ole alust nõude suhtes aegumise kohaldamiseks.

Kuna hagi rahuldati põhinõude osas täies ulatuses, jättis kohus kõik menetluskulud kostja kanda.

Apellatsioonkaebuse nõue ja põhjendused

Kostja oma 02.06.2008 apellatsioonkaebuses palub maakohtu otsus tühistada, teha uus otsus, jätta hagi rahuldamata ja menetluskulud hageja kanda.

Apellatsioonkaebuse kohaselt oli hagejal vaja 05.12.2003 lepingut ainult selleks, et selle abil näidata ja tõendada oma maksevõimet, et võtta raha võlgu teistelt isikutelt. 05.12.2003 leping oli hageja poolt koostatud eesti keeles, mida kostja ei valda ja seetõttu ta ei teadnud, et laenulepingu lõpus on olemas kinnitus selle kohta, et ta sai võlgu 415 250 krooni. Varasematest lepingutest võis kostja aru saada, mitte omades piisavaid eesti keele teadmisi.

Apellatsioonkaebuse kohaselt jättis kohus 05.12.2003 laenulepingu järgi võlgnevuse väljamõistmisel tähelepanuta kostja seisukohta tõendavad asjaolud: 1) lepingu p.2.3 nähtub, et raha üleandmine pidi toimuma hiljemalt 1 tööpäeva jooksul, arvates lepingu allkirjutamise päevast. See tähendab, et lepingu allkirjastamine ja raha üleandmine pidid toimuma erinevatel päevadel. Hageja väitis, et laenusumma anti sularahas üle lepingu sõlmimise päeval, kuid ei esitanud tõendeid selle kohta, millal ja millistel asjaoludel andis ta kostjale üle 415 250 krooni; 2) asja materjalidest nähtub, et kostja võttis hagejalt 2003.aastal võlgu kolmel korral ja ei tagastanud õigeaegselt. Vaatamata sellele, et kostja rikkus oma kohustusi kolmel korral, olevat hageja jälle andnud kostjale 05.12.2003 võlgu 415 250 krooni, mis oluliselt ületas eelnevate lepingute järgi saadud ja mittetagastatud summa. Selline hageja käitumine ei ole mõistlik ega loogiline; 3) vaatamata sellele, et vastavalt lepingu p.9.2 ja p.9.3 peab selle täitmine olema tagatud käendusega ja/või pandiga, ei ole seda tehtud; 4) lepingu sätted on vastuolulised selle olulistest tingimustes – lepingu p.2.7 ja p.2.8 on ette nähtud intress laenusumma õigeaegse mittetagastamise eest, kuid p.2.2 ei ole tagastamise tähtaeg määratud. Samuti on p.2.2 vastuolus p.6.2 ja p.6.3; 5) vaatamata sellele, et kostja ei maksnud 05.12.2003 üldse hagejale raha tagasi, esitas hageja esmakordse nõude alles 31.05.2005.

Maakohus leidis, et kostja ühel ja samal päeval mitte ainult ei sõlminud laenulepingu, vaid andis ka võlatunnistuse, millega kinnitas laenu kättesaamist. Kohtu see järeldus ei ole õige. Kostja ei saanud aru, et ta kinnitas hagejalt raha kättesaamist. Lisaks ei saa sellist kinnitust käsitleda võlatunnistusena. Kohus viitas sellele, et kinnitati eelneva

kohustuse olemasolu, kuid seda ei ole võimalik teha, kuna kostja ei ole hageja käest raha saanud.

Maakohus ei kohaldanud aegumist. Kostja leiab, et see ei ole põhjendatud. Lepingu p.2.6 on määratud igakuulise intresside tasumise tähtjaks iga kalendrikuu viimane päev. P.2.7 näeb ette viivise intresside tasumisega viivitamise eest. See tähendab, et intresside tasumise nõue muutus sissenõutavaks alates 31.12.2003. Hageja esitas hagi 15.10.2007, s.t. 3-aastase aegumistähtaja möödumisel.

Maakohtu otsusest ei nähtu, miks kohus leidis, et hageja nõue laenusumma 415 250 krooni tagasimaksmise kohta oli esitatud pärast mõistlikult vajaliku aja möödumist. Kostja leiab, et see nõue oli esitatud pärast ebamõistlikult aja möödumist raha üleandmisest, kui raha oleks tõepoolest üle antud.

Vastus kaebusele

Hageja oma 01.07.2008 kirjalikus vastuses palub jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja kohtuotsus muutmata.

Vastuse kohaselt tõendas hageja oma nõudeid nii dokumentaalsete tõendite kui ka vande alla antud seletusega. Kostja on esitanud ainult paljasõnalisi ja põhjendmata väiteid sooviga vabaneda oma kohustuste täitmisest.

Maakohus on õigesti kohaldanud nii protsessi- kui ka materiaaloiguse norme ja piisavalt põhjendanud aegumise kohaldamata jätmist.

Ringkonnakohtu otsuse põhjendused

Ringkonnakohus, tutvunud käesoleva tsiviilasja materjalidega, leidis, et maakohtu otsus on seaduslik ja põhjendatud ning apellatsioonkaebuse väited ei anna alust selle tühistamiseks.

Hageja on maakohtusse esitanud hagi kostja vastu laenulepingutest tuleneva võlgnevuse nõudes.

Maakohtu otsusega hagi rahuldati, menetluskulud jäeti kostja kanda.

Ringkonnakohus leiab, et maakohtu järeldused selle kohta, et hagi kuulub rahuldamisele summas 597 750 krooni (põhivõlgnevus 398 750 krooni ja intress summas 199 000 krooni), on kooskõlas seaduste ja asjas olevate tõenditega. Ringkonnakohus nõustub maakohtu otsuse põhjendustega ja vastavalt Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §654 lg.6 ei pea vajalikuks neid põhjendusi oma otsuses korrata.

Vastuseks apellatsioonkaebuse väidetele märgib ringkonnakohus järgmist.

Apellatsioonkaebuse väited selle kohta, et 05.12.2003 laenuleping oli poolte vahel sõlmitud eesmärgil, et hageja saaks tõendada oma maksevõimet, ei anna alust maakohtu otsuse tühistamiseks. Kostja sellekohased väited on paljasõnalised ja tõendamata.

Apellatsioonkaebuse väited, et 05.12.2003 laenulepingu sõlmimisel ei saanud ta aru selle sisust, kuna ei valda eesti keelt, ei anna alust maakohtu otsuse tühistamiseks. Asja materjalides asuvast 05.12.2003 laenulepingust (t.l.20-22) nähtub, et kostja on alla

kirjutanud selle igale leheküljele, kusjuures kolmandal leheküljel ka teist korda, rahasumma kättesaamise kinnituseks. Nimetatud lepingust ei nähtu, et kostja oleks teinud sinna juurde märke, et ei ole lepingust aru saanud. Ka varasemates kolmes laenulepingus (t.l.17-19), mis olid samuti sõlmitud eesti keeles, puuduvad kostja märged tekstist mitteamusaamise kohta. Kostja ei ole asja menetluse käigus viidanud ka ühelegi asjaolule, mis kinnitaks, et laenulepingute sõlmimise käigus oleks talle keeldutud nende sisu selgitamisest.

Apellatsioonkaebuse väitega selle kohta, et maakohus Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §442 lg.8 sätteid ja jättis tähelepanuta kostja seisukohta tõendavad asjaolud, ringkonnakohus ei nõustu ja leiab, et maakohus on otsuse tegemisel lähtunud kõigest Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §230, §232 ja §442 ettenähtud sätetest.

Apellatsioonkaebuse viide sellele, et vastavalt 05.12.2003 lepingu p.2.3 pidi lepingu allkirjastamine ja raha üleandmine toimuma erinevatel päevadel, ei anna alust maakohu otsuse tühistamiseks. Vastavalt eelnimetatud lepingu punktile (t.l.20) pidi laenusumma üleandmine laenusaajale toimuma hiljemalt ühe tööpäeva jooksul arvates lepingu allkirjutamise päevast. Seega – raha üleandmine samal kuupäeval ei ole vastuolus nimetatud lepingu punktiga.

Apellatsioonkaebuse väited selle kohta, et hageja käitus ebamõistlikult ja ebaloogiliselt, andes kostjale laenu ajal, mil endised laenud ei olnud tasutud, ei anna alust maakohu otsuse tühistamiseks. Laenulepingu sõlmimine toimub poolte vaba tahte avaldusena.

Apellatsioonkaebuse neid väiteid, mis puudutavad hagi aegumist, tagastamise tähtaja mõistlikkust ja võlatunnistust, ei pea ringkonnakohus vajalikuks eraldi käsitleda, kuna maakohu otsuses on neid juba hinnatud ja põhjendatud ning ringkonnakohus nõustub maakohu otsuse seisukohtadega nendes osades.

Ülaltoodu alusel tuleb maakohu otsus jätta muutmata ja apellatsioonkaebus rahuldamata.

Kuna apellatsioonkaebus jääb rahuldamata, jäävad kostja apellatsioonistme menetluskulud vastavalt Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §162 lg.1 tema enda kanda. Hageja ei ole apellatsioonistmes menetluskulude taotlust esitanud.

Ringkonnakohus juhindus otsuse tegemisel eeltoodust ja Tsiviilkohtumenetluse seadustiku §173 lg.1 ja lg.3, §174, §651, §652, §654, §657 lg.1 p.1, §668 ja §670.

Anne PALMISTE

Maarika KUUSK

Olev MIHKELSON